

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Lai t. 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. © Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Neljapäeval, 11. märtsil 1926. a.

VII. aastakäik.

Sigri-migri ümber nahkkuuli.

Ärev eelmäng saladiplomaatiaga ja lahendusega 1. aprillil. Jalgpallimeeste tasapind ei tõuse särkide vahetamisega.

Juba löövad murud muhenema, lumehanged kahanevad silmanähtavalt ja kuigi veel tali püüab tooni pidada, on meeleolu juba kõigil kevadine. Suvised huvivid saavad jälle elavaks, varsti peavad algama tegelikud tööd jalgpalli hooaja alustamiseks.

Suurtes jalgpallimaades on aga jalgpall juba oma haripunktile tõusnud. Saksamaal, Austrias, Ungaris, Shveitsis, Inglismaal jne. on esivõistlused täies hoos. Huvitavalt kaalutakse seal küsimust, kas jalgpall ei ole mitte talispordiks muutunud — pea igalpool tuli tänava lume peal mängida, publik ruttas vaheldamisi uisu-, suusa- või jalgpallivõistlusele. Mõnelpool seisib lumi õige püsivalt maas ja õige harilik nähtus on juba jalgpalliülesvõtteid valgel foonil leida.

Arvatakse, et jalgpall ennast suudab täielikult talispordina maksuma panna ja järk-järgult ka põhjapoolse tungib. Kui kaugele — see on küsimus. Kui pakane ikka oma 20—30 pügalat välja virutab, või mõne minutiga süllane lumevald värava ette kasvab, siis ei taha vist hästi nahkkuuli veeretamine sobida ja eriti halkad on siis sääreloomurduma. Sest jalgpallis saavad kõigist sportidest sääred ikka kõige enam valu. Pehme talvega, nagu 1925. aastal, võiks meil üsna hästi jalgpalli lüüa ja mõni taline karikatsükli ära pidada...

Praaga iga-aastane suurvõistlus Sparta-Slaavia, mis tänava 3:2 eelmise kasuks lõppes. Momentvõttel on Planicka tunginud karistusala piirini, Sima tõuseb juurehüppavale väravavahile vastu, temast pörkab pall väljale tagasi.

Praegu on aga kätte tulnud aeg, millele eelseisev „jüripäev“ oma pitsati vajutab, see on iga-aastane ärev saladiplomaatia ajajärk jalgpallis. 1. aprill on päev, milleks jalgpallimees peab otsustama oma meeskonda kuuluvuse eelolevaks hooajaks ja jalgpalliliidule sellest teatama. Praegu käib siis elav orienteerimine, maakuulamine ja lepete sobitamine, kuigi jutt ei käi

aprillil, seega õige kohane juhusaljaljaks!

Praegu võib eriti lohkavat saladiplomaatiat märgata, kuna meie jalgpalliliim on rikastunud heleda planeedisajuga ja uued taevakehad koloniseerimist vajavad. Nii võibki näha, et ümber kevadepäikse hõljuvad pilvedena udukerged mõrrad ja noodad, mis otsivatele hingedele määratud.

otsekoheselt rahatasust või kartulivakamaast, nagu traditsioonilisel moonakal enne jüripäeva. On siiski avalik saladus, et meie asjaarmastajate jalgpallimeeste peres ka oma kompensatsioonid ei puudu ja iga mees silmad lahti, kõrvad kikkis hoiab enese olemise kindlustamiseks võimalikult soodsalt. On teada, et igas seltsis ikka oma ringkond „onusid“ on, kes võivad teenistuse poisisile kindlapalgalise koha muretseda, kui ta teatud meeskonnas startima hakkab, teine selts avatleb jälle soodsamate harjutusvõimalustega, tublima varustusega, välismaa reisidega, päevarahadega või pankettidega jne. Need on kõik niisugused hüved, mille vahel sagedasti mehel õige raske valida ja pea kirjuks ajavad.

On sagedad ka juhtumused, et mees mitmele seltsile lubaduse startimiseks annab, püüab mitme lahkust kasutada ja siis lahkele pakkujatele jüripäevaks ilusa pikanina pakub — tänava on jüripäev just esimesel

Sportlaste dopingist.

Dr. med. K. A. Worringen'i järel.

Sõna „dop“ või „doping“ on pärit Aafrika pärismaalaste keelest. Kaffrite keeles tähendab ta nende poolt pruugitavat omapärast napsi, kui ka üldse alkohoolseid jooke. Üldiselt on aga teada, et alkoholi tihti ergutusena kehalisteks suursaavutusteks tarvitatakse. Nii valgus kõigepealt sõna „dop“ hobusesporti ja hiljem ka kõigile teistele kehakultuuri aladele.

Niikaua, kui doping ainult hobuse-spordiga piirdus, ja seal mõningal korral skandaalini viis, ei pruukinud arstid veel suuremat ennast asjasse segada, kui aga viimasel ajal ikka sagedamini katseid tehti sportimisel inimese mitte küllalt ulatavaid võimeid võistlusel medikamentidega täiendada, siis hakkas arstkond selle vastu võitlust, ära näidates sarnase tegevusi kahjulikkust tervise peale. Ei ole mingi saladus, et kuuepäeva rattavõistlustel doping tähtsat osa mängib. Mürgi ja medikamentide varal peavad sõitjad oma rasketest pingutustest ja uneta öödest üle jõudma. On teada, kuidas esimese Ameerika kuuepäeva võistluse järel osa võistlejaid hullus ja ahvidena puude otsa ronis. Esiteks loeti seda raskete füüsiliste pingutuste mõjuku, kuni selgus, et raske kokaiini-mürgitusega tegu oli.

Willner, hiljuti surnud tuntud Berliini sportarst, kes eriti dopingi küsimust uuris, toob ühe iseloomustava näite: „Enne ilmasõda pööras mu poole enne pikemat rattasõitu üks noor rattasportlane ja kurtis, et ta ületreeneritud olla. Minu uurimisel selgus, et ta raske digitalismürgituse all kannatas, mis teda mitmeks kuuks sportlisest tegevusest eemalduma sundis. Ta oli haiguse saanud sellest, et keegi oli soovitanud tal südame kõvendamiseks digitalist tarvitada. Ta oli pikaajalise mürgitamisega enese tervise täielikult hävitanud.“

Juba neist kahest näitest on selge, et doping raskeid kahjusid võib tuua. Paljud sportlised ringkonnad teevad aga ikka dopingiga salamahti tegemist ja seda ei ole korda läinud täielikult päevavalgele tuua. Võib märkida ainult, et dopingiks pea kõiki kangemaid mürke tarvitatakse. Eriti levinenud on kokaiin, mis peale ilmasõda ka suurlinnade sportlaskonnale ei ole tundmatuks jäänud.

Lõuna-Ameerika rahvad tarvitavad n. n. kokalehti igapäevase mõnu- või maitseaineks ja seda ei peeta seal rahva hulgas sugugi halvaks. Tõendatakse, et kokalehed tarvidust toidu järel vähendavad ja keha vastupidavamaks teevad. Kokalehede mõju on seletatav nendes leiduva 0,5 protsendi kokaiini tõttu. Kokaiin on aga teatavasti tugev mürk, mis isegi väikeste doosidena võetuna raskeid mürgitusi ja

surmajuhtumisi esile kutsub. Kestev kokaiini tarvitamine kutsub esile kokaiinuhullustuse, mis sarnane morfinistidega.

Nüüd on hakatud Ameerikas seda kokalehede narkootilist ainet kolapähklite kofeiini sisuga segama ja ergutusabinõuna kestvust nõudvas töös ja spordiharjutustes tarvitama. Ka Saksamaal on müügil kolapreparaat „Dalkolat“. Selle tululikkuse üle on sportlaskonnal sagedasti otse muinasjutuline ettekujutus ja suur ülihindamine.

Lääne-Aafrikas tarvitatakse kolavera puuvilja karastus- ja ergutusabinõuna. Kolaekstrakti on arstid põhjalikult uurinud ja Berliini arst Schumburg leidis, et kolaekstrakt muskli saavutusvõimet suurelt tõstab ja musklienergiat hästi kasutada laseb.

Ameerikast teatatakse, et keegi arst olevat indiaani suguvõsade külastamisel kindlaks teinud, et need enne oma pikki tantse mingid pille sisse võtavad. Järelpärimisel selgunud, et neid suurema vastupidavuse omandamiseks sisse võetavat, seega doping on. Ta lasi enesele dopingi retsepti anda ja tegi katseid sellega mitmete ameerika sportlaste juures, ilma et neil endil sellest aimu oleks olnud. Saavutused olevat erakordselt head tulnud. Kahjuks ei ole aga teateid, kuidas see aine üldse tervise peale mõjub.

Õige hiljuti vilksatas ajalehtedes teade uut moodi dopingi üle, mis esiotsa ei näi kahjulik vähemalt olevat. Ameerika lehed kinnitavad, et üks tuntud treener on kindlaks teinud, et kõrgusepäikse andmine treenerivatele sportlastele nende saavutusi suurelt tõstab. Nii oleval Harvard-Yale'i sõudevõistlusel Yale'i sõudemeeskond süstemaatilise kõrgusepäikse tarvitamise läbi oma kindla paadipikkuse edumaaga võitjaks tulnud. Seda kinnitab ka tunnustatud ameerika sportarst dr. Clough oma uurimuste põhjal. Ta on selle peale välja läinud, et kogu sportline treening sünniks quarz-lampide valgustusel. See suurendavat eriti vastupidavust.

Kui need leiud nüüd tõsise kriitika ees püsima jäävad, siis avanevad hoopis uued perspektiivid sportliste saavutuste tõstmiseks. Kuid kuna aga ka ultraviolet kiirte ettevaatamatu ja sagedane tarvitamine võib terviserikkeid esile kutsuda, tuleb ka quarz-lampidega valgustamisest hoiduda.

Rääkimata tervislistest kahjustest, ei taha doping ka hästi sobida tõeliku spordivaimuga, rüütlikkusega, missugune alati peaks valitsema sportlisel treeningul ja võistlustel, ja seepärast tuleb sportlastel täielikult hoiduda kõigist nurgatagustest võtetest ja kasutada ainult karsket eluviisi ja süstemaatilist kehakultuuri.

Nahkkuuli oludest.

(1. lehekülje järg.)

Teisalt on ka vallalist rahvast tänavu rohkelt Kalevi läinudaastase pereheitmise tõttu. Talve veetsid mehed kolme seltsi uluall, kuid suveks on meestel kavatsus koonduda ja oma endist head mainet kaitsta. Millisesse mesipuuusse see pere aga peatama jääb, on esialgu veel veidi selgusetu, kuigi tõenäolisena üks taevakeha jalgpalliastronoomide poolt on märgitud. Kuna aga jüripäev just esimesele aprillile on sattunud ja selle tähtpäevaga

vahel magneeditormid on seotud, võib ka mõni üksik kolonist oma kompassiga eksiada ja kusagile eesmärgist kõrvale tüürida. Nii arvestavad kuuldavasti ka kaks meie senist jalgpalli suurriivaali mõningate nimetatud meestega ja seavad neid arvesse võttes meeskondade nimestikke kokku. Kuigi E. Spordileht tahaks omaltkohalt astroloogina esineda ja tulevikku teiselpoolt jüripäeva ennustada, on see tal praegu võimata ja jääb ühes kõige

nahkkuulirahvaga seda hooaja suurimat tähtpäeva hardunult ootama, lõpusõnana ainult üht ajakohast hoiatust paberile pannes.

Vastlaaegne diplomaatiline flashing on muu ajaviide, kuid meeolelu muutub veidi tõsiseks kui hooaja eelseisvaid jalgpalli suurvõistlusi silmitseda ja konsekvantse praegusele olukorrale tõmmata: Meil on jalgpallis liiga palju „diplomaatiat“ ja liiga vähe tegelikku kasvatust, jalgpallikultuuri. Ei paranda vist olukorda, kas mehed triibulist või ühevärvilist särki kannavad, võimed ei kasva särigi vahetamisega. Omavahel võivad ju vahekorrad veidi kõikuda, kuid „ühiste vaenlaste“, välismeeskondade vastu välja astudes rahvusmeeskonnana, on olukord endine, vast isegi veidi nõrgem endisest, kuna naabrid näivad hoogsama tempoga rühkivat. Tahaksime seepärast pigemini näha meeskondade tugevdamist uute jõudude juurkasvatamise, mitte ümberistutamise näol ühest potist teise. Kuigi ümberistutamine omavahel näib efektne olevat, ei too ta mingit tulu rahvuslises, võib rikkuda ainult meeste moraali ja üldise tasapinna allamäge liuglema panna.

Rahvusmeeskonna tõsisemate katumistena on eeloleval hooajal näha järgmisi maavõistlusi: Tallinnas: Rootsi-Eesti, Leedu-Eesti, Helsingis: Soome-Eesti, Riias: Läti-Eesti ja võimaluse korral Krakovis Poola-Eesti. Viie eelseisvast maavõistlusest võivad neli tõenäolikt meile kaotuse anda, kuna seni meie näit. Soomet ja Lätit ei ole suutnud nende kodumaa pinnal kordagi võita ja tänavugi selleks mingit garantiat ei ole. Rootsi aga vitsutab meid vist Tallinnaski läbi. Ainsam võidulootus on ainult Leedu vastu.

See loetus aegsana toodult peaks meie nahkkuuli magnaate sundima juba nüüd roosa prille heitma ja loorberivingust virguma. Praegu on ülim aeg selleks, et kõige tõsisema ettevalmistava treeninguga alustataks kõigis seltsides ja ka rahvusmeeskonna treeningu võimalusi kaaluma hakataks. Eestil on tänavu teatud aukoht kaitsta, Balti riikide meister, see on küllalt pingutust nõudev ja vääriv ülesanne. Tahaksime loota, et see siht huvide keskpunktiks hooajal muutuks ja kõigi paremad piüüded selle saavutamiseks juba nüüd koonduksid!

Paremad kiirusutamise saavutused möödunud hooajal.

500 mtr.		5000 mtr.	
1. Burmeister	49,3	10. Koppel	3,09,2
2. Mitt	51,8	11. Keerd	3,10,5
3. Martin	51,9	12. Vogt	3,12,2
4. Villemson	53,4	13. Musto	3,13,1
5. Jegg	53,4	14. Jürgenson	3,13,9
6. Rubli	53,8	15. Gerasimov	3,15,2
7. J. Kreutzberg	54,0	16. Seiler	3,16,6
8. Ende	54,0	17. Susi	3,17,5
9. Jakobson	55,4	18. Semiskar	3,19,9
10. Elberg	55,8		
11. Gerasimov	55,9	1. Burmeister	9,43,0
12. Musto	56,2	2. J. Kreutzberg	9,50,2
13. Susi	57,0	3. Mitt	10,02,9
14. Vogt	57,1	4. Martin	10,13,7
15. Bysa	57,2	5. Villemson	10,31,2
16. Keerd	57,9	6. Ende	10,34,0
17. Leetsi	58,2	7. Elberg	10,42,7
18. Semiskar	58,8	8. Jegg	10,56,0
19. Jürgenson	59,9	9. Kütt	11,04,7
		10. Vogt	11,08,0
		11. Koppel	11,08,4
		12. Jürgenson	11,21,0
		13. Keerd	11,21,0
		14. Semiskar	11,30,4
		15. Susi	11,57,9
		1. Burmeister	19,38,6
		2. J. Kreutzberg	19,51,7
		3. Martin	20,01,0
		4. Mitt	20,36,6

— S. Hakola hüppas Helsingis hoota kaugust 3.17 ja hoota kõrgust 1.48.

— Väino Vuorenpää hüppas Soomes töölisliidu võistlustel hoota kaugust 3.27, mis parim saavutus Skandinaavias, hoota kolmikut 9.56 ja hoota kõrgust 1.44.

Olümpiaadi ettevalmistustest välismaadel.

Norras

on olümpiaavalmistajana spordiliidu käsutuses Antverpeni olümpiaadi 10-võistluse võitja Helge Lövland, kes Berliini kehalise kasvatus ülikoolis ennast täiendas. Ta on kirjutanud üldisi juhtkirje sportlase treeningu üle, pidanud kohtunikkude ja muud kursusi, seadnud kokku spordifilme jne. Üksikute sportlaste treening on usaldatud seltsitreenerite kätte, kellena tegutsevad sarnased kuulsad mehed, nagu Kringsman ja teised.

Lövlandi propagandatöö on kannud head vilja ja rajanud kergejõustiku rahva hulgas õige laialdasele alusele. Korralduslikult treenerivate sportlaste arv on suurelt kasvanud, kuigi veel rahvusvahelise tasapinnani ulatavaid mehi palju ei ole. Valitsus sümpatiseerib soojalt sporti ja on viimase kolme aasta jooksul järjekindlalt 700.000 Norra krooni toetust annud. Lisaks on spordiväljade ehitamiseks antud iga aasta riigipangast 40.000 krooni, kuna väljade ehitus on sündinud instruktorite järelevalvel.

Läinud sügisel loodi sarnane korraldus, et 34 vanemat ja kogenumat sportlast jagasid maa omavahel piirkondadesse, kus igaüks neist kohustub külas ja linnas algajatele sportlastele õpetust andma. Nii on tuntud kolmihüppaja Vinne Oslos instruktoriks, kõrgushüppajad Sverre Hansen ja Helgesen Bergenis ja Hortenis. Nad ei ole muidugi elukutselised, vaid annavad juhatus õhtuti, elukutses vabal ajal. Nad saavad õpetamise eest tasu 4—5 krooni õhtust. Töö on vahelduv ja kava muudetakse umbes paar korda nädalas.

Kohapealsete õpetajate koolitamiseks peetakse iga aasta Oslos neljanädalised kursused, kuhu iga maakond ühe oma parima mehe võib saata. Kursuste kava on mitmekülgne, käsitatakse anatoomiat, füsioloogiat ja pedagoogikat, kokku 14 tundi, kohtunikkude ettevalmistust, spordimäärustikke, spordiväljade ehitamist, propagandat 25 tundi, võimlemist, treeninguvõimlemist, massaashi ja spordiharjutusi 100 tundi. Peale selle teevad kursused ekskursioone suurvõistlustele ja jälgivad kohtunikkude tegevust.

Olümpiaavalmistaja Lövlandi sõidukulud kannab maakond, kuhu õppeteekond ette võetakse, ja tema ülesandeks on ka juhatusi anda maakonna instruktoritele. Kulud tasutakse nendest summadest, mida maakonnad on valitsuse toetusest saanud. Valitsuse toetusest ei jatku siiski ja maakondadel on oma iseseisvad rahakorjandused seltskonnalt.

Rootsis

on olümpiatreeneriks Martin Jansson. Ta tegutseb peaaugalt Stockholmis, kuid teeb ka reise maaseltsidele. Kuna tema tööjõust ei jatkunud, võeti talle abiliseks insener H. Sjöblom, kes varem Norras treenerina tegutsenud.

Jaauanuaris alustati siseharjutustega igal pool, kus aga selleks vähegi võimalusi leidis. Stockholmis üüriti selleks suur kuningliku meriväe võimlusaal, kus kolm korda nädalas käiakse kolme kuu jooksul harjutamas. Saali ehitati erilisel puust jooksukurved, soetati matid hüpeteks ja muretseti saalioludele kohased viskeabinõud.

Pariisi olümpiaadi eel, mil kevad hiljaks jäi, rakendati Stockholmis Östermalmi

spordiväljale jää ja lume peale puust 200-meetriline jooksuring ja 60-meetriline kiirjooksu rada. Neil puust jooksuteil harjutasid siis olümpiamehed kuni poole maini, mil alles staadioni rajad korda seati. Ka maakondadest käisid paremad mehed siis Stockholmis puurajal jooksmas. Talvel ja kevadel saadeti maaseltsidele ringkirjaliselt juhtnööre treeninguks ja võistlusvalmistamiseks.

Et kõigile sportlastele katseid osavõtuks olümpiaadist võimaldada, korraldati juba 25. mail esimesed katsevõistlused kuues eri paigas üle maa. Nende katsevõistluste järel kutsuti siis paar nädalat hiljem paremad mehed Stockholmis lõplikule katsevõistlustele.

Kui Rootsi sportlased olümpiaadil saavutasid võrdlemisi väikest edu, valitses olümpiaadi järel teatud mõrudustunne ja loodus. Kuid koguti ennast peagi, alustati kohe suurejooneliste rahakorjandustega ja hakati 1924. aasta lõpul juba ettevalmistusi tegema Amsterdamis olümpiaadiks. Raha tuli sarnases rõhkuses kokku, et juba läinud sügisel võidi palgata kuus olümpiaavalmistajat. Maa jagati kuude ühesuurusse piiri ja igal neist töötab valmistaja omaette iseseisvalt. Paar korda aastas peavad need mehed omavahel nõupidamisi, kus vahetavad mõtteid ja kogemusi, saades üksteiselt seega uudiseid ja täiendust. Olümpiaavalmistajatel on oma tööalal teatud vabadus, kuid nende järel valvab siiski teatud valmistuskomitee. Stockholmis piirkonna olümpiaavalmistajaks on Tallinnas võistlemas käinud sportlane Gösta Holmér, end. Helsingi Idrottsbladeti toimetaja. Tema tegutseb praegugi peaaugalt kirjamehena.

Talve jooksul on olümpiaavalmistajad palju tööd teinud. Nad on tegutsenud seltside võimlusharjutustel, annud sportlastele treeningu retsepte ja pidanud loenguid.

Nii Rootsis kui Norras tegutseb propaganda komitee, kes püüab laiemat massi võita spordi ja olümpia mõttele.

Hugo Lahtinen

on valitud Soome olümpiaavalmistajaks ja asub oma kohustuste täitmisele 15. märtsist alates. Antverpeni ja Pariisi olümpiaadi eel oli samas kohal Jaako Mikkola, kuid kuna tema töö liiga lühikest aega ainult enne olümpiaadi kestis, otustati nüüd sellega varakult peale hakata. Lahtise ülesandeks on peale suursportlaste vormi lihvimise ka laiema sportlaskonna juhatamine, milleks ta omale maakondadesse 8—10 abilist saab.

Hugo Lahtinen hakkas tegevalt sportima juba 1908. aastal, mil ta Ameerika läks ja seal Illinois Athletic Clubi nimel startis. Soome tagasi tulles hakkas ta spetsialiseerima kaugushüpet, kus selleaegse Soome rekordi 7.00 püstitas, ja viievõistlust. Viimaks tuli ta Antverpenis teiseks.

Lahtinen on tegevspordimise kõrval kogu aeg oma kodulinnas edukalt noori juhitanud, rohkelt spordi üle teoreetiliselt kirjutanud jne.

Saksa olümpiaavalmistused

on täies hoos. Olümpia meeste leidmiseks tahetakse koolivalitsuste loaga kõigile keskkoolide lõpuklassidele olümpia katsevõistlusi pidada, samuti maarahva hulgast talente otsida.

1926. aastal saavad üksikud liidud kokku toetust 240.000 saksa marka (ligi 24 miljoni emk.): kergejõustiku liit 86.000 smk., sõudeliit 32.000 smk., ujumislit 12.000 smk., jalgpalliliit 10.000 smk., suusaliit 10.000 smk., hokkeiliit 5000 smk., poksiliit 32.000 smk. jne.

Tuntud kirjastusühisus Ullstein on asutanud era-olümpiafondi, mille aluseks ta ise koguka summa annetas ja üleskutse selle täiendamiseks seltskonna poole avaldas.

Dr. Hermann Jürgenson, kehakultuuri sihtkapitali valitsuse teaduslik sekretäär. Astus oma ameti-kohuste täitmisele 1. märtsil.

Ujumisrekordid Ameerikas.

San Augustinas (Florida) naiste esivõistlustel võitis Martha Norelius 220 yardi vabalt ajaga 2.44,6 Ethel Lackie ees, mis uus ameerika rekord. 200 mtr. rinnuli ujus Agnes Geraghty 2.58,8, mis samuti uus rekord, kuna Sybil Bauer 100 yardi seljali ujumises 1.15,6 aega kulutas. Edasi parandas Geraghty 50 yardi vabaujumise rekordi 27,2, 50 yardi rinnuliujumise rekordi 35,6 ja 400 mtr. vabaujumise rekordi 7.17,4 peale.

— Körnig jooksis Stettiini sisevõistlustel 100 mtr. 10,6, Peltzer 800 mtr. 2.00,0 ja Boltze 3000 mtr. 9.08,0.

— Hubbard jooksis 65 yardi sisevõistlustel 6,8, mis uus ilmerekord. Endine oli 7,0.

— Scarone, Uruguay jalgpallitäh, esineb praegu Hispaanias F. C. Barcelona keskpoolskaitsjana ja on publiku suur lemmik.

— Helfrich jooksis 600 mtr. 1.22,8, mis uus sise-ilmerekord.

— Suzanne Lenglen on Nizzas autosõidul vastu puud pörganud ja raskelt põrutada saanud. Mõni nädal varem oli tennisetäh lennukiga merde kukunud ja haavata saanud.

— Phil Rosenberg on kaotanud oma kukkaalu ilmameistri tiitli New Yorgi poksikomisjoni otsusel, kuna ta ei tahtnud Bucky Grahami õigustatud väljakutset vastu võtta. Rosenberg võitis oma tiitli „Cannonball“ Martinilt ja ei ole kordagi peale seda võistelnud. Lisaks diskvalifitseeris komisjon Rosenbergi eluks ajaks.

— Harry Greb, keskaalu ilmameister poksis, võistles New Yorgis neegri Tiger Flowers'iga tiitli pärast ja kaotas sellele 15 roundi järel punktidega. Varem on Paul Berlenbach ja Jack Delaney Flowers'it võitnud. Tiger Flowers on esimene must ilmameister peale Jack Johnsoni.

— Pariisis asutatakse praegu esimest elukutselist meeskonda „Paris-Pros“ nime all noortest jalgpallimängijatest. Meeskond saab inglise treeneri ja loodab oktoobriks võistlusvalmis olla, et välismaade profidega jõudu mõõta.

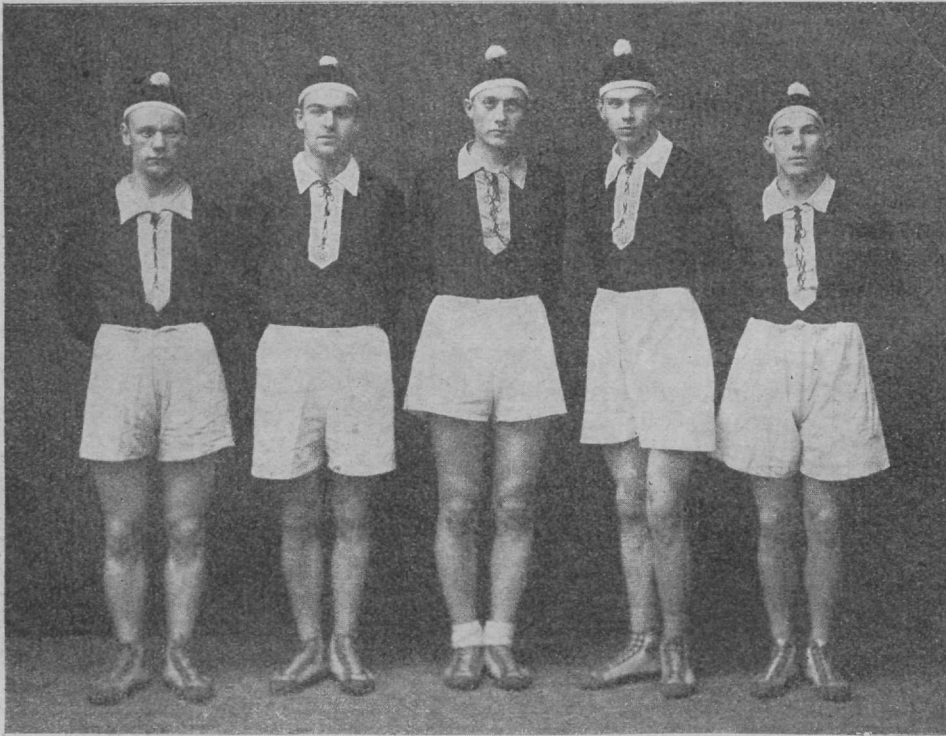
— Getrud Ederle, kelle läinud-aastased katsed inglise kanalist üleujumisel ebaõnnestusid, valmistab ennast uuesti hoolsalt kanaliujumise vastu ja tuleb juulis ühes Helen Wainwrightiga Euroopasse oma katseid kordama.

E. Spordilehe tellimisi ja kuulutusi

võtab TARTUS vastu

kaubamaja Sport, Rüütli tän. 11, kõnetr. 602.

Sealsamas on ka kõik lehe üksiknumbrid müügil.

Tallinna keskkoolide meister korvpallis — reaalkooli meeskond. Seisavad vasakult: Mikk, Kaspar, Eisenschmidt, Norman, Aljas.

Kergejõustiku eeltreening.

Dipl. spordiõpetaja A. Kalamees.

Kergejõustiku mees on osavuse, kiiruse, jõu ja kestvuse kompleks. Selles peab iga kergejõustiku harrastaja teadlik olema ja katsuma võimalikult tihti teadlikult nende põhimõtete järele treeneerida. Meid ei aita siin välja umbkaudne kobamine, umbkaudne kobamine ongi meie õnnetuseks seni olnud, mis pole meil paljuid andekaid mehi väljapaistvusele tõusta lasknud. Pole töötatud kindlate, määratud põhimõtete järele.

Üldine nõue igale kergejõustiklasele on osavus. Minu äratunde ja praktika järele hindan ma osavust esitegurina, mis iga kergejõustiku alas domineeriv on. Osavus oleks siin ehk ka teisiti veel koordinaatsiooniks nimetatud, keha närvide, lihaste üheaegne ja kokkusulav koostöö. Lihased peavad õppinud olema ühes sihis töötama, ühisel tõmbel kõik üksteisele kaasa aitama — siis on tagajärge, muidu mitte. Seda peab pika aja jooksul harjutatama, lihastel ikka jälle ja jälle sama rada käia laskma, samast tööd teha laskma. Vastav liigutus peab muutuma mehaaniliseks, teda peab oskama ilma mõtlemata teha. Sellega on osavuse harjutamiseks lähtepunkt teadlik, lõppsiht — mitteteadlik ehk mehhaaniline. Iga kätteõpitud harjutus peab alati mehaaniline olema, meie ei mõtle mitte enam tema täitmisel, kuidas toimida tuleb. Vastasel korral on see liigutus nurgeline ja mittekokkusulav.

Osavuse eriharjutuseks on meil kõige parema abinõuna hüplemised, nagu seda Niels Bukh omas raamatus elaval kujul annab, ning harilik jooksu timberdamine, jooksu tehniline ettevalmistus. See jooksu timberdamine võib sündida kohal ja kohalt, tähele pannes jalgade, käte ja keha otstarbekohast, pehmet, painduvat ja kokkusulavat tööd. Ka Nurmi timberdab iga päev — ta peab seda väga tähtsaks põhitööks jooksule. Sest siin töötavad kõik üksikud kehaosad jooksu liikumise sihis. Ja iga kergejõustiku harjutus, olgu see viske ehk hüpe, sünnib jooksu sihis, enam-vähem,

sünnib samadel keha töötamisprintsipidel, nagu jookski.

Sellest oleneb, et jooksuliigutused, ka jooks ise, on igale kergejõustiku harrastajale see alusmüür, vundament, millele ta oma edaspidise töö ehitab, et tagajärjekalt esineda. Ta peab valitsema hästi jooksuliigutuste üle, peab oskama osavalt, painduvalt timberdada — siis on tema töö meeldiv ja osav. Võrrelgu ja vaadelgu igaüks ise kerge- ja raskejõustiku meest osavuse suhtes, neid nende kõnnakus, kehahoius, üldises keha painduvuses, üldises käigu veetlevuses! Igatahes suur vahe! Siin tõusevad ikka esile siis jälle osavustharjutavad harjutused, milliste tähtsuse peale siin iga sportlase tähelepanu tõsiselt juhin.

Samuti võib Niels Bukhi raamatus kirjeldatud, paljuid kiirelt täidetud võimlemisharjutusi osavustharjutusteks pidada. Soovitan sellepärast seda väärtuslikku igale sportijale! Raamat on eestikeelses tõlkes ilmunud, sellega igale kättesaadav!

Heitjatele soovitan veel osavuse arendamiseks väikse kummipalli timberdamist vastu põrandat, harjutada umbes 10—15 min., siis sama palliga seinale joonistatud rõngaste sisse märgivisket, siis emalseisva õlgmati sisse väikse odaga märgivisket jne. jne. Sarnaseid harjutusi leidub küll, ainult tarvis enese ümber vaadata ja natuke ajuga liigutada.

Kiirus on osavuse vend ja seltsimees. Pole kergejõustiku harjutust, mida kiiresti ei pea täitma. Mida kiiremalt üht harjutust täidate, seda parem saavutus, oda, ketas lendavad kaugemale. Sellepärast arendagem kiirust ja jälle kiirust! Võimelgem kiiresti ja osavalt, mitte laisalt ja aeglaselt harjutusi. $\frac{3}{4}$ meie võimlemisest peab olema kiire, $\frac{1}{4}$ ehk aeglaseimat, suhteliselt. Kiire töö ei tohi mitte muutuda jällegi rabelemiseks, vaid tema peab olema ikka teatavalt mõõdukas. Nii peab olema jooksu timberdamine vahest kiirem, vahest aeglase, ta peab olema impulsiivne, mis aitab keha kiiruse rafiniteeti tõsta. Katsume kõrvale hoida

surmavast shabloonist, kuid oleme siiski järjekindlad, teadlikud omas töös.

Kiiruse arendamiseks on tarvis harrastada veel kiirjooksu — 60—100—200 mtr. Talvel saalis 30—40 mtr. ja starti. Üldse tahaks siin tähendada, et sügis kuni jõuluni olgu üldvõimlemiseks ja keha tugevdamiseks, kuna pealejõulune töö muutugu peale selle veel spetsialiseerumiseks, üksikute spetsiaalharjutuste tarvitusele võtmiseks, millised ülalnimetatud. Praegu on viimane aeg neid harrastama hakata.

Jõud on oma tähtsusega siin meile abiks. Osavus ja kiirus ei aita meid välja, kui meil ketta lennule jõudu taha panna pole. Sama iga harjutuse juures. Hüppa nüüd ilma tugeva jala jõuta, jookse ilma tugevate kerelihasteta 100 mtr.? Sellepärast, poisid, siirdugem nüüdsest peale ka harjutuste juure, mis jõudu annavad. Nendeks on head pommid ja maadlemine, kui abinõu, mitte aga eesmärk. Parajaid raskusi rebida, ühega — ka kahega — annab üldist keha jõudu ja kiirust. Samuti ärgem kartkem üleliia hirmu ka mõnekordse paraja raskuse surumise ja tõukamise eest. Maadlus töötab üldiselt keha läbi, annab kiirust. Hea on askeldamine ka heitevasaraga, teda kahe ehk ühe käega kinni hoides üle pea mõlemat pidi keerutades. See on küljelihaste töö. Samuti annab jõudu ka kuuli ühest käest teise kätte pildumine; võib üksinda ehk mitmekesi teha.

Kestvust ja vastupidavust vajab samuti kergejõustiku mees; sellepärast kevadel varakult murdmaadega platsi. Tõmmakem, nii et pori lookas!

Praegu on viimane aeg mõelda stiilse külje peale. Ilma stiilita ei ole midagi teha. Umbkaudne kobamine ketta- ehk odaheitel, samuti hüpetel ja jooksul on vähese tagajärgega. Praegu peab harjutama jooksumisstiilikat jalgade tööd, samuti käte oma, keha koostööd käte-jalgaga. Stiil on abinõu meie tagajärgede tõstmiseks. Samuti töötagem stiilselt igal teisel alal kergejõustikus. Vaadeldagem end, uurigem, analüüseerigem liigutusi ja liitkem nad pärast jälle sulavaks koostööks kogu kehale. Kergejõustik ei salli nurklikkust.

Iga kergejõustiku ala tahab spetsialiseerumist, kuid ärgem unustagem üldtööd, keha põhjapanevat tööd, keha läbitöötamist. See on seni meie viga olnud, sellest loobume nüüd, sellest ühekülgisusest, saame mitmekesisesteks töömeesteks, töötame mitmekesiselt oma keha kallal, valmistame ta ette; peame neid mitmekesisid põhiprintsippe, mida kergejõustik nõuab, mees — nii saavutame kindlasti parimaid tagajärgi, edeneme. Peetagu mees tähtis põhimõte: meie kehal peab olema väliselt vorm ja seesmiselt funktsioon ehk töö, siis saavutame harmoonse ja teguvõimsa keha.

Ameerika — Prantsuse

maavõistlus tennis, mis New Yorgis peeti, tõi Ameerikale võidu 3:2 ja revanši hiljutisele kaotusele prantslastele. Võistlus oli äärmiselt pünev ja ühejõuline.

Lacoste'il õnnestas võita Tildeni 6:4, 8:6, 6:3, kuid Richards triumfeeris Borotra üle 6:4, 4:6, 6:4 ja 6:2. Lõpuvõistlustel lõi Lacoste Richardsi 6:3, 6:1, 6:3 ja Tildeni Borotrat 6:4, 8:10, 11:13, 6:1, 6:3. Lacoste väärbi praegu parima maailma sisemängija nimetuse. Võistlust jälgis 7000 pealtvaatajat.

— Charles Hoff tõstis Washingtonis oma sise-ilmarekordi teivashüppes 4.09,3 peale.

— S. Gustavsson on Rootsis hüpanud hoota kõrgust 1.50 ja E. Nielsen hoota kaugust 3.18.

Jack Dempsey

Poksimeistri elulugu
W. B. Seabrook

15

Pearl Germond, kes hea tüki suurem kui May, tormas oma sõbrannale appi, kuid May võttis ta vastu löögiga ribidesse ja täiendas oma ülekaalu veel uppercutiga, ja võitlus oligi tema kasuks otsustatud. Kui Eddie oleks juhtunud sündmust pealt vaatama, oleks ta kindlasti uhke olnud oma väikese õe peale, kes nii kaunitult oli poksikunsti omandanud.

Jack Kearns jutustas, et kõik daamid lokaalis olevat lihtsalt keeletud olnud, kui oleksid nad lummutust näinud, kuid mehed, need muidugi kes poksi tundsid, olivat Mayle korrapärase kiiduavalduse valmistanud.

Mõni aeg hiljem peale seda lugu leidmise meie ajalehes sõnumi, et ma ennast Mayga kihlanud olen. Teie kuulete kohe, kuidas inimesed selle peale tulid.

Kui May oma emaga minu treeningukorterisse Atlantic Citysse tuli, kus ma ennast matshiks Carpentier'ga ette valmistasin, tuletasid mõned spordiajakirjanikud meele, et May 1919. aastal, kui ma matshi vastu Willardiga treenerisin, ka sagedasti oli mind jälgimas käinud. Nad ei tahtnud kuidagi aru saada, et May kui Eddie õde, minu parima treeneri õde, kes seega peaaegu minu perekonda kuulus, mind külastas ja ainult sel põhjusel lubati teda minu

hommikusel treeningul

viibida. Vaevalt ilmus ta jälle Atlantic Citysse, kui paar ajakirjanikku kohal olid, kes püüdsid uut armastusromaani sepitada. Ma selgitasin neile olude tõelikkuse, ja siis lasid nad käed rüppesse. May ja mina olime tõesti head sõbrad ja ma loodan, et meie selleks terve elu jääme. Ta on ainsam naine, kel poksi tehnikast tegelikult mingit aimu. Eddie ei olnud mitte ainult talle praktiliselt poksikunsti õpetanud, vaid ka sadandeid lugusid poksi suurvõistlustest jutustanud. Ta teadis poksisündmusi seega peaaegu sama hästi kui minagi.

Jumal, on eriti tore niisugust tüdrukut leida, kellega niisuguste asjade üle võib rääkida! Harilikult peab kohtamisel daamidega ikka niisugustest asjadest juttu vestma, mis neid huvitab. Kui aga tuleb lõpuks sarnane tüdruk, kellega oma enese huvide üle võib lobiseda, siis tekib loomulikult soov teda sagedamini näha. Ja veel:

May oli ilus kui pilt!

Ma võin enesele ette kujutada, et inimesed, kes meid nägid dineel koos istumas, pead-suud lähestiku, või jalutuskäigul oma kõneainesse nii süvenenult vestma, et vastutulijaid tähele ei pannud, võisid uskuda meid armastajapaari olevat, kuna tegelikult meil kõneaineks oli näit. parema käe haak lõuale või

miks Corbett oma viimasel võistlusel Jeffriesi lüüa ei suutnud,

või mida teeb Ted Lewis, või kas on Geor-

ges Carpentier tõesti nii kärmas, kui temast kõneldakse.

Kui meie sõprus May Devereaux'ga kõige südamlikum oli, tuli äkitselt

Eddie O'Hare'i surm

sinna vahele. Uskuge mind, see oli üli-raske löök meile mõlemale. Eddie ei olnud mitte ainult väljapaistev noor poksija, vaid ka üks minu parem sõber. See oli raske kaotus, ja täiesti loomulikult läksin ma ühes Mayga ta ema trööstima. Ma olin peaaegu paar nädalat järjest nende kodus Harleemis. Ka hiljem olen ma vaba aja leidmisel juhust kasutanud neid külastada. Korraga, enne kui teade ajalehtedes ilmus, siginesid Broadwayl jutud, et mina ja May mõtlevat abielluda. Kuhu ma ka ei läinud, ikka pärisid minult inimesed selle

May Devereaux.

üle. Ma sooviksin, et Teie või keegi teine mulle ütleks, mida sarnasel juhusel ette võtta. Mina ei ole küllalt siis igakord pääseteed leidnud. Kui tuleb keegi ja ütleb, et Teie pidavat selle ilusa neiuga, kellega Teie amüseerite, kihlatud olevat, siis ei leia Teie niipea sarnast rahuldavat vastust, et neiu haavatud ei saaks ja ka Teie sõprus ei kannataks. Ma küsin Teilt, mida teeksite Teie sel juhusel?

Ei või loomulikult vastata: Ei, ma ei mõtlegi temaga kihlata, veel vähem abielluda! — See ei oleks küllalt viisakas ja ka usutav. Mina vastan harilikult sarnasel juhusel nii: Ja, May on eeskujulik tüdruk ja võib mõne mehe õnnelikuks teha!

Esmalt seisis meie kihluselugu Broadwayl ajakirjades. Sealtrükkisid ta ära ajalehed rasvaste pealkirjadega. Ma võtsin ühe niisuguse lehe May juure kaasa ja küsisin naljatades: Noh, May, kas meie oleme kihlatud? — Naistele meeldib ikka sarnane juhus, kus neile võimalus antakse enese vabandamiseks, olgu see siis tõsiselt või naljatoonis. May naeris ja vastas: Ei, loomulikult mitte, Jack, kuid ma loodan, et meie sõpradeks jääme.“

XII.

Mehest, kes Jack Dempseyle kõrvakiilu andis.

Paari nädala eest tähendas mulle Jack Dempsey, et ta kunaski väljaspool ringi ühegi mehega kakelnud ei ole. Ainult paar salajast märkust pillas ta, et üks mees oli teda näkku löönud või püüdnud seda vähemalt teha. Edasi oli Pariisis püüdnud keegi argentiinlane temaga baris kakelust soetada. Mõlema episoodi üle tähendas Jack, et ta enesevalitsemisega oli suutnud tagasi hoida ennast neid löömast, kuna fair ei oleks olnud mehi maha lüüa, kel vähematki väljavaadet ei oleks olnud ennast tema vastu kaitsta. Ka oli ta enesele sõna annud, mitte kunaski väljaspool ringi lüüa, vast ainult siis kui situatsioon sarnane, et

kas võidelda või autunnet kaotada.

Edaspidisel jutuajamisel läks mul siiski korda täpseid üksikasju sellest episoodist välja meelitada. Ta jutustas mulle, kuigi suure vastupunnimisega, järgmist:

Mees, kes enesele julguse võttis teda Broadwayl lüüa, oli

Al Siegel, kuulus klaverikunstnik ja komponist.

Siegel oli Bee Palmeri mees, kelle nime ilmameistri omaga ühendatult rohkelt nimetati sensatsioonilise protsessi puhul, mida Siegel Dempsey vastu alustas. See oli skandaal, mis seekord ajalehtedelt palju ruumi röövis. Ma lasen Dempseyd ennast kõnelda:

„Kearns ja mina astusime vaudevilliteatris üles. Meie eeskavas puudus veel midagi, mis teda oleks rikastanud. Seepärast otsisime meie tüdrukut, kes hästi laulaks ja tantsiks. Kui meie teatri fuajees seisime, tuli sinna Bee Palmer ühes oma mehe Al Siegeliga. Mõlemad olid teatrilise angasheeritud üheks etteasteks. Ma olin kord varem Bee'd tantsimas näinud ja pean tõendama, et ta omal alal üks parematest on.

Veetlev blondin ja täielik ime shimmy-tantsus. Teie teate vist, et teda

shimmy ülesleidjaks

nimetatakse. Igatahes oli tal revüüdes haruldane edu. Tema sõbrad jutustavad, et ta olla juhuslikult shimmy üles leidnud. Lugu olnud järgmine: Ühel õhtul tuli tal vaudevillie'is laulda. Ta astus üles sügavalt dekolteeritud ballikleidis, mida ainult 2 peenikest siidipaala õlgadel hoidsid. Laulu ajal oli üks neist lödvenenud ja libises alla. Ilma et ennast laulus segada lasta, katsus ta õlaliigutustega õlapaala jälle endisele kohale ajada, enne kui see üsna alla libiseb. See ei läinud tal korda. Et nüüd mitte paelu täiesti valla lasta minna, pidi ta kogu aeg õlgasid kehitama ja langes seejuures oma õlakehitamisega mehaaniliselt muusika rütmi.

Poksimeistri elulugu.

(5. lehekülje järg.)

Publik aga, kes Bee liigutuste eesmärki ei mõistnud, uskus selle uuelaadilise tantsu olevat ja tõi kuuldavale müriseva aplausi. Bee oli kohkunud ja üllatatud, kuid oli sunnitud veel kord oma õlgasid muusika järele liigutama. Nii olevat shimmy ainult juhulikult leitud! See tants levines kiirelt ja peagi ei leidunud enam inimest, kes seda ei oleks tantsinud. Ajal, kus ma Bee Palmeri tundma õppisin, seisis ta oma kuulsuse tipul. Ühine esinemine mehega oli parim nummer, mida New Yorgi varieteedes näha võis. Uskuge, mul ei ole mingit viha Siegeli vastu ja ei taha tema võimeid vähendada. Ta oli omal alal väljapaistev ja andekas kunstnik ja sündinud muusikamees. Kearns ja mina seisime sagedasti kulisside vahel ja jälgime nende esinemist. See meeldis meile sedavõrd, et meie otsustasime neid endi eeskavasse kutsuda.

Varem kui see korda läks, lahkus Bee meie teatrist ja mul ei ole võimalust olnud tema esinemisi teistel lavadel jälgida.

Siis tuleb kui väiksel taevast ajaleheteade, et Al Siegel minu vastu olevat kaebusega esinenud. Teie võite enesele ette kujutada, missugune üllatus! Oma kaebuses tähendas ta, et mina olevat põhjuseks ta naise tunnete jahenemiseks tema vastu ja nõuab selle eest 100.000 dollarit kahjutasu.

Ma pean Teile tõendama, et Siegel absoluutselt valesti informeeritud oli. Mul oli Bee Palmeriga ainult ärilisi suhteid. Seda tegin ma oma manageri Jach Kearnsi läbi. Kuidagi muutus siiski toon meie vahel sõbralikuks. Kujutage nüüd enesele ette. Kaebus, millega Siegel minu vastu esines, on mehele minu seisukohal kuradi

halb asi. Ma olen alati püüdnud ennast skandaalsetest lugudest eemale hoida. Ma tahtsin ausat mängu mängida,

tõeline gentleman olla, mitte niisugune, kes ainult riiete järele sarnasena paistab.

Paljud on mu vastu lahked olnud ja oma majasse võõrsiks kutsunud, paljud, kes varem kunaski ei ole ühe elukutselise poksijaga tegemist teinud. Seepärast olen ma enesele töötanud, elukombeid täielikult niisugustena hoida, nagu mind hinnatakse.

Nüüd pilluti mind korraga ajalehete läbi poriga. Ma olin madalat sorti skandaali keskpunkt. Ma ei teadnud, mida teha. Oleks ma kohtusse läinud ja seal asja võitnud, oleks ta avalikkuse silmis ikka uduseks jäänud. Oleks ma katsunud mingit lepitust soetada või sündmuse puhul vaikida, oleks välja paistnud lugu minu kahjuks.

Ma olin piinlikus seisukorras

ja lugu lahenes ainult sellega, et Al Siegel ja Bee Palmer jälle abielusidemeid kõvendasid. See likvideeris, tänu jumalale, selle skandaalprotsessi.

Kuid see ei ole veel kõik. Juba sel ajal, kui kaebus õhus hõljus, tuli mulle teade, et Al Siegel mind New Yorgis otsib. Millal see oli, ei mäleta ma enam hästi. Ma ei kartnud midugi, et ta mulle

suurtükiga kallale tungib

või mingit muud lollust teeb. Kuid väga hästi võis temal või kohtupristavil mõni dokument käes olla, mis minu pihta sihitud. Minu ülesleidmist temale hõlbustada ei olnud mingit mõtet. Sellest ei oleks midagi head tulnud.

(Järgneb.)

Pêle-Mêle.

Jvar Ballangrud,

kiirusutamise värskel ilmameister, on 21 aastat vana, lapselikult õrn ja kaunis noormees, kelle kohta „Idrottsliv“ tõendab, et ta võidetud maailma esivõistlusel saatnud telegrammi: „Armas ema, võitsin maailma esivõistluse, Ivar.“

Ballangrud on imekiirelt arenenud, kuid igatahes sarnaselt, et kiire tõusu järel ei ole karta sama kiiret langust. 1924. aastal puutus Ballangrudi nimi esmakordselt silma uisuvõistlustel, pikematel maadel. Enne kui tali jõudis lõpule, näitas ta juba: 1500 mtr. 2.26,8; 5000 mtr. 8.43,7 ja 10.000 mtr. 18.06,1.

1925. aastaks oodati temalt palju, kuid juhtus nii, et tal kõrvale tehti operatsioon ja ta ei saanud pea terve talve uisutada. Läinud suvel võis ta hakata juba ratast sõitma (jalgratas on kõige parem suvine harjutus kiirusutamisele). Esmalt sõitis ta ainult uisutreeningu mõttes, kuid sügisel võitis ta Norra esivõitluse 50 km-is rekordajaga.

Jää tulekul jatkas ta uisuharjutusi ja töusis esikohale Norras. Kuigi maailma esivõistlus oli peaaegu ainult norralaste vaheline, ei oleks vist ka Thunberg suutnud temalt tiitlit tänavu ära kiskuda.

Soome kiirusutamise veteraan Tverin märgeb, et Ballangrudi uisustil on haruldaset puhas: Ta ei anna jalgadega tugevat tuge, mis on veaks paljudel Soome uisutajatel, vaid saavutab pika sammu keha etteviimisega, ja selle ühtesulamine jalatõukega teeb stiili nägusaks ja uisutamise kergeks. Ta liuglemine tundub nii kergena, nagu näiks ta ettevaatlikuna kartvat jää murdumist.

Sportlaste sünnipäevad.

11. märtsil	Christoph Roos, Sport,	27 a.
	Gustav Tarikas, Tartu Kalev,	21 „
	Aleks. Gerasimov, Sport	22 „
	Johann Andresson, Sindi Kalju,	21 „
12. „	Nikolai Espe, Sindi Kilju,	19 „
	Amanda Grünfeldt, Tartu Kalev,	22 „
	Richard Ivask, Tartu Kalev,	25 „
	Karl Paulson, Tartu veesp. kl.,	38 „
13. „	Ira Allas, Kalev,	18 „
	Safroni Järvi, Akad. sp. kl.,	21 „
	Arnold Kikk, Järvapojad,	23 „
	Jaani Puhkur, Kalev,	31 „
	Richard Roots, Tall. Võitleja,	21 „
	Elmar Treiberg, Akad. sp. kl.,	25 „
	Eugen Känd, ÜENÜTO,	18 „
	Evald Tipner, Sport,	20 „
	August Aamann, Vilj. sp. r.,	23 „
	Eduard Neps, Kohila Püsi, sp.,	32 „
14. „	August Jõgi, Kalev,	35 „
	Johann Siitam, Pärnu Vaprus,	24 „
	Arnold Poolak, Pärnu Tervis,	17 „
	Erich Teimann, Sport,	21 „
15. „	Artur Jürvetson, Pärnu Tervis,	18 „
	Otto Kurvi, Tõrva Sakala,	18 „

Rahvusvahelised kiirusutamise võistlused

Helsingis läinud laupäeval ja pühapäeval andsid tagajärgedena: 500 mtr. — Vallenius, Soome 45,9; 2. Belevicz, Soome, 46,4; 3. Larsen, Norra, 46,9. 1500 mtr. — 1. Ballangrud, Norra, 2.27,9; 2. Larsen 2.29,2; 3. Vallenius 2.30,4. 5000 mtr. — 1. Ballangrud 8.46,4; 2. Moen, Norra, 8.58,5; 3. Larsen 9.02,5. 10.000 mtr. — 1. Ballangrud 18.23,7; 2. Larsen 18.35,2; 3. Moen 18.35,8.

Iimarekordid tõstmises.

Rebimine paremaga.		Keskkaal: Bichsel, Shveits,	95 kg.
Raskekaal: Rigoulot, Prantsuse,	101 kg.	Kergekaal: Bichsel, Shveits,	95 „
Poolraskekaal: Cadine, Prantsuse,	90 „	Sulgkaal: Rosineck, Austria,	89,5 „
Keskkaal: Neuland, Eesti,	82,5 „	Tõukamine vasakuga.	
Kergekaal: Stadler, Austria,	78,5 „	Raskekaal: Gaessler, Saksa,	101 kg.
Sulgkaal: Andrysek, Austria,	68 „	Poolraskekaal: Rigoulot, Prantsuse,	92,5 „
Rebimine vasakuga.		Keskkaal: Neuland, Eesti,	92,5 „
Raskekaal: Hüneberger, Shveits,	87,5 kg.	Kergekaal: Jacquenoud, Shveits,	92,5 „
Poolraskekaal: Glück, Austria,	81 „	Sulgkaal: Rosineck, Austria,	80 „
Keskkaal: Vandeputte, Prantsuse,	77,5 „	Tõukamine kahega.	
Kergekaal: Jacquenoud, Shveits,	74 „	Raskekaal: Rigoulot, Prantsuse,	161,5 kg.
Sulgkaal: Linckx, Belgia,	67,5 „	Poolraskekaal: Rigoulot, Prantsuse,	141 „
Rebimine kahega.		Keskkaal: Aeschmann, Shveits,	131,5 „
Raskekaal: Rigoulot, Prantsuse,	126,5 kg.	Kergekaal: Stadler, Austria,	125 „
Poolraskekaal: Cadine, Prantsuse,	108 „	Sulgkaal: Andriseck, Austria,	110 „
Keskkaal: Aeschmann, Shveits,	101 „	Surumine kahega.	
Kergekaal: Neuland, Eesti,	97,5 „	Raskekaal: Alzin, Luksemburg,	120 kg.
Sulgkaal: Martin, Prantsuse,	86,5 „	Poolraskekaal: Schaerer, Shveits,	100 „
Tõukamine paremaga.		Keskkaal: Aeschmann, Shveits,	98 „
Raskekaal: Hünenberger, Shveits,	113 kg.	Kergekaal: Woelpert, Saksa,	97,5 „
Poolraskekaal: Hünenberger, Shveits,	107,5 „	Sulgkaal: Graf, Shveits,	90 „

Rakvere Kalevi tegevusest.

Seltsil oli 1925. aastal liikmeid 500 ümber ja tegevus võrdlemisi elav. Seltsil töötas 4. detsembriks alates oma liivali, mille korrashoidmine õige kulukaks läks, kuna selts seda odavate hindadega püüdis võimalikult laialdasele hulgale kättesaadavaks teha.

Harjutusõhtuid, mille kavast oli vehklemine, poks, raskejõustik, võimlemine, ping-pong, peeti talve jooksul kaks korda nädalas. Osavõtt harjutustest oli väga elav, vehklemisses ja poksis 60 ümber. Võimlemisest võeti vähem osa. Selts loodab saada lähemal ajal omale ruumid, millega töö veel hoogsamaks võib muutuda.

Väljasõitused suuskadel peeti ühiselt mitmed korrad, mis omastkohast suursündmuseks oli Rakveres. Sõitjaid oli 50 ümber.

Seltsiliikmetest on moodustatud iseseisev kaitseliidu kalevlaste kompanii, kes 12. detsemb-

ril oma aastapäeva pühitses. Kompani juure moodustati ka veel naisüksus. Seltsi poolt korraldatud peod on seni leidnud sooja osavõttu, samuti kaitsekompanii omad.

Selts palus omale kultuurkapitalist laenu spordivälja ehitamise lõpuleviimiseks. Selts on iga aasta hea summa välja sisse mahutanud, kuid tahaks nüüd välisabi jõul kord lõpulikult sellest murest vabaneda.

V. S.

Rootsi maavõistlused

on eeloleval suvel järgmistena ette nähtud: 10. juunil Stokholmis Norraga, 13. juunil sealsamas Itaaliaga, juulis Soome, Eesti ja Lätiga, 3. oktoobril Kopenhaagenis Daaniga, 31. oktoobril Budapestis Ungariga, 1. novembril Viinis Austriaga ja 7. novembril Nürnbergis Saksaga. Ka Shveitsiga on maavõistlus ette nähtud, kuid tähtpäev on lahtine.

Jalgpallimängu arenemisest Narvas.

Joh. Metsatalu.

1908. aasta suvel otsustas ringkond Kreenholmi vabriku ametnikke ja keskkooli õpilasi (Al. Klõkov, K. Rosenbaum, N. Smirnov, N. Osipov ja W. Blumberg) inglase Johns I õhutusel, enese lõbuks ja tervise kosutuseks, korraldada igal pühapäeval omavahelisi jalgpallimängu harjutusi. Inglise Johns I, kes omal kommaal jalgpalliharastaja olnud, kinkis jalgpalli, kuna vastav määrustik väljakirjutati Peterburist.

Peale esimesi katseid jõuti selgusele, et „tagumas“ käia ainult pühapäeviti on vähe, mis pärast otsustati harjutusi pidada ka äripäeva õhtutel.

Harjutustel andis juhatust hra John I. Harjutamas käidi praegusel Kreenholmi spordiplatsil, missugune tolalaj vabrikualtuse poolt vanematele ametnikkudele kroketi mängimiseks korras peeti.

Peagi võitis jalgpall algatajate sõprade ja kaasteenijate poolt poolehoidu ja harjutamas käijate arv suurenes, mille tõttu harjutused muutusid elavamateks ja korrapäralisemateks. Harjutajates kasvas iga päevaga võistlustung. Et aga Narva ümbruskonnas jalgpallimängu ei tuntud ega harrastatud, puudusid harjutajatel väljaveatavad võistlemiseks, mis omakord teatud tagasihoidlikkust harjutajates esile tõi. Lõpuks leiti ainuke pääsetee — saata „maakuulaja“ Narva-Jõesuu — selleks, et järel kuulata: 1) kas on suvitajate keskel jalgpallimängijaid Peterburist ja 2) kas neil, suvitajatel, on võimalik moodustada meeskonda narvalastega võistlemiseks.

Juulikuul lõpul sõitis „maakuulaja“ Narva-Jõesuu ja täitis oma ülesande hästi.

Suvitajad moodustasid meeskonna ja augustikuul algul peeti esimene jalgpallivõistlus Narva-Jõesuus, kursaali lähedal metsas väikesel platsil. Ehkki suvitajate meeskonda kuulusid mitmed selleaegsed paremad jalgpallimängijad Peterburist, ei suutnud nad meeskonda kooskõla puudusel — oli ju nende meeskond kokkuseatud juhuselisel käepärasest olevatest inimestest — südit Narva meeskonda võita, ja esimene tuleproov, missugust võib nimetada ka „Narva jalgpalli meeskonna ristimiseks“, lõppes viigiga 1:1.

Esimesse Narva jalgpallimeeskonda kuulusid: N. Smirnov, N. ja A. Osipov, A. ja W. Blumberg, K. Rosenbaum, A. ja S. Oshereikov, Asberg, Schprost ja K. Wahman.

Vahekohtunikuna toimis hra Holdarbeiter. Ülevas meeleolus sõitsid narvalased koju. Saavutatud tagajärjega rohkem kui rahul olles, lõpetati esimene jalgpallihooaeg ja töötati järgmise aasta kevadel suurema süüdisega algatud tööd jätkata.

Kevadel, 1909. aastal, suurenes jalgpalliharastajate arv niivõrd, et võimalik oli moodustada kaks jalgpallimeeskonda. Jagunedes kaheks, võitsid meeskonnad omale nimed „Asunik“ ja „Uusküla“, missugused olid tingitud mängijate enamuse elukohast. Nii elas suurem osa „Asunikku“ kuuluvaid mängijaid n. n. inglise koloniis ja „Uusküla“ mängijad vangimaja juures „Uuskülas“. Hiljem muudeti „Asunik“ „Concordia“ks.

Nüüd sai endisest ühisharjutajatest ja ühte meeskonda kuuluvatest mängijatest „vastased“. Et „vastased“ ühel platsil harjutada ei saa, selgus peagi, ja „Uusküla“ meeskond soetas selleaegse direktori E. Kottammi lahel vastutulekul, omale töölistmaja nr. 18 taha jalgpalliplatsi. Harjutusi jatkas kumbki meeskond juba tõsisemalt, sest oli teada, et „vaenlane“ ette valmistab võistluseks, mis möödapääsemata ja kus mõlemad meeskonnad tahtsid võitjaks tulla.

Saabus 16. juuni, mis pidi otsustama meeskondade paremuse. Peetud võistlus andis võidu „Concordia“le, tagajärjega 2:0. Ka kaks järgmist võistlust sel aastal lõppesid „Concordia“ kasuks, nimelt: 8. juulil 5:3 ja 29. juulil 4:0.

26. juulil peetud võistlus „Uusküla“ ja Narva-Jõesuu suvitajate vahel lõppes esimese võiduga 5:2, missugune oli „Uusküla“ meeskonna esimene võit.

„Concordia“ — punane-roheline — värvide all esinesid:

V. Blumberg; N. Osipov — S. Ferley; Vahman II (Asberg) — Vahman I — Roska; Sommer — A. Osipov — N. Smirnov — Schprost — Villy (K. Blumberg).

„Uusküla“ — valge-roheline — värvides esinesid:

Jürisson; Tschugunov — Klõkov; F. Oshereikov — Silnitsky — A. Oshereikov; K. Rosenbaum — E. Kabel — D. Sinin — M. Sinin — S. Oshereikov.

Mõlemad meeskonnad olid varustatud jalgpallisaabastega, särkidega, jalakaitsetega jne, mängijate isiklikul kulul.

Järgmisel kevadel jätkati harjutusi. „Concordia“ meeskonnas muutusi ei olnud, kuna „Uusküla“ juure sai: väravasse Natarovi ja tormajate liini Iljini.

21. juulil „Concordia“ ja „Uusküla“ vahel peetud võistlus lõppes viigiga 2:2, mis tõendab, et „Uusküla“ oli tugevnenud. Seda kinnitab ka „Uusküla“ võit „Sillamäe“ meeskonna üle 25. juulil 3:2. Sügisepoole tekkisid „Uusküla“ meeskonnas seesmised tülid, mis määrasid meeskonna lagunemisele. Siiski püsis meeskond endises koosseisus hooaja lõpuni.

1911. aasta algul selgus, et „Uusküla“ neli mängijat, nimelt: Klõkov, Jürisson, Kabel ja Rosenbaum käesoleval aastal meeskonnas mängima ei saa. Põhjuseks: eelmisel aastal meeskonnas tekkinud sisemised tülid ei näinud raugavat, mis pärast edukalt töötamine võimata. Seepärast kaalusid eelpool tähendatud neli „Uusküla“ meeskonnast lahkunud mängijat võimalusi, kuidas jalgpallimängu harrastamist kindlustada nii, et iga vähema sisemise tüli pärast meeskonnas lagunemist ei tuleks. Kõige paremaks abinõuks arvati olevat, kui ühe kohalisse Eesti seltsi juure saaks asutatud spordiring, missugune peale teiste spordiharude ka jalgpalli arenemise peale rõhku paneks.

Märtsikuul 13. (26.) päeval pandi „Võitleja“ juhatuse algatusel alus „Võitleja“ spordiosakonnale. Ülemaal tähendatud jalgpallimängijad asusid ellukutsutud „Võitleja“ spordiosakonna juure tegevusse ning tegid eeltoitud, et kevadel varakult jalgpalli harrastamisele asuda. Jalgpalliplatsiks saadi ja seati korda Kreenholmi vabrikult Joaorus olev vaba maatükk.

1. mail oli Joaorgu kogunud peale 50 „Võitleja“ spordiosakonna liikme, kellele tutvustati vanemate sportlaste poolt jalgpallimängu määrusi. Sealsamas moodustati viis jalgpallimeeskonda, missugused energiliselt harjutama asusid Peagi korraldati esimene võistlus, millele järgnes terve rida teisi.

Et „Võitleja“ spordiosakonna jalgpalliplats looduslikul kenal kohal ja laiematele hulkadele kättesaadav oli, tõusis pealtvaatajate arv 2—3000 peale, kelle hulgas paljud isegi Jamburist ja Narva-Jõesuust selleks Narva sõitsid. „Uusküla“ meeskond lagunes täielikult. Nii läks osa mängijatest üle „Võitleja“ spordiosakonda, teised „Concordia“sse. Uute meeskondadena asutati „Kulgu“ ja „Popovka“, missugused erilist tähelepanu ei saavutanud.

„Võitleja“ spordiosakonna jalgpalli I meeskonda kuulusid 1911. aastal:

Jürisson; Klõkov — Hodunov; Loginov — Lindebaum — Sosnovsky; Lintrop — Rant — Öövel — Kabel — Rosenbaum.

Et möödunud aastal „Võitleja“ spordiosakonna jalgpalli I meeskond kõigi ümbruskonnas olevate meeskondadega võistelnud oli ja oma ülekaalu teiste meeskondade üle maksma pannud, otsustas „Võitleja“ spordiosakonna juhatust astuda samme, et Tallinna „Valvaja“ spordiosakonna jalgpallimeeskond Narva võistlema sõidaks.

Läbirääkimised andsid tagajärgi ja võistluspäevaks määrati 24. juuni. Et aga tallinnlastele oli tarvis tasuda sõidukulud, oli möödapääsemata tarvilik võistlust vaatama tulijatelt maksu võtta. Selleks paluti Rakverest kubermanguvalitsust luba, mida aga ei saadud ja oodatud suurvõistlustest tuli loobuda.

Hooaja suuremad võistlused olid „Võitleja“ spordiosakonna I ja Jamburi ning „Concordia“ meeskondade vahel, missugused lõppesid esimese kaotusega.

10. juunil Narvas peetud „Võitleja“ spordiosakonna I ja Narva-Jõesuu meeskonna vahelisel võistlusel löödi viimase väravavahil Ed. Lembergil käeluu katki.

11. aug. „Concordia“ ja „Võitleja“ spordiosakonna I meeskonna vahelisel võistlusel esinesid meeskonnad järgmises koosseisus:

„Concordia“:

Natarov; Tschugunov I — Ferley; Oshereikov I — Johns II — Asberg; Oshereikov III — Kljuev — Blumberg — Sinin — Oshereikov II.

„Võitleja“ sp. - osak.:

Kabel — Öövel — Rosenbaum — Tschugunov II — Lintrop. Lindebaum — Loginov — Viitov; Hodunov — Klõkov; Tschernov; Vahekohtunik Johns I.

Uute meeskondadena tulid juure: „Jaanlinna“ ja „Joaoru“, kuna eelmisel aastal ellukutsutud

„Kulgu“ ja „Popovka“ meeskonnad tegutsemise lõpetasid. Hooaja lõpul korraldas „Võitleja“ spordiosakond sisemised võistlused jalgpalli märki- ja kaugelelöömises. Võitjatele anti hõbemärgid. Tagajärjed: märkilöömises — 1. Kabel (12 punkti), 2. Kallau (11 punkti), 3. Lintrop (9 punkti); kaugelelöömises mõlema jalaga — 1. Timoschkin 30 s. 1 j. 7 tolli, 2. Lindebaum 29 s. 6 j. 6 tolli ja 3. Aier 27 s. 6 j. 6 t.

1913. aastal jätkati harjutusi ning meeskondade vahelisi võistlusi. Et aga ainulise kitsikuse tõttu kaugemalt, nii kui Tallinnast, Peterburist jne. jalgpallimeeskondi Narva võistlema kutsuda ühelgi Narva meeskonnal võimalik ei olnud ja ümbruskonnas olevad meeskonnad omavahel tihti võistelnud olid, ei toonud 1913. aasta jalgpallis arenemist, vaid meeskonnad püsisid enam-vähem eelmise aasta tasapinnal.

Järgmisel paaril aastal tuli sõja tõttu jalgpallimängus langus. Hiljem järgnes ilmasõja kestvuse pärast jalgpallimängu harrastamises täielik seisak kuni 1920. aastani.

Narva jalgpalli meeskondade võistlustagajärjed toodud ajajärgult olid:

1911. a.	
10. juul.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — Jamburg I 3:0
17. juul.	Jamburis, „Võitleja“ sp. osk. I — Jamburg I 3:0
24. juul.	Narvas, „Concordia“ I — Narva-Jõesuu 1:2
24. juul.	Sillamäel, „Võitleja“ sp. osk. I — Sillamäe 2:3
31. juul.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. II — Jamburg I 2:9
7. aug.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — Sillamäe 7:0
7. aug.	Narvas, „Concordia“ I — Jamburg I 4:0
14. aug.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — „Concordia“ I 4:3
14. aug.	Jamburis, „Võitleja“ sp. osk. II — Jamburg I 1:4
1912. a.	
10. juun.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — Narva-Jõesuu 5:0
4. juul.	Jamburis, „Võitleja“ sp. osk. I — Jamburg I 5:6
15. juul.	Jamburis, „Concordia“ I — Jamburg I 3:2
29. juul.	Jamburis, „Võitleja“ sp. osk. I — Jamburg I 3:3
4. aug.	Narvas, „Concordia“ I — Jamburg I 9:0
11. aug.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — „Concordia“ I 1:4
11. aug.	Narvas, Jamburg I — Jaanlinna ja Sillamäe koondus 12:0
12. aug.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. II — Jaanilinn 6:0
12. aug.	Venkülas, „Võitleja“ sp. osk. — Narva-Jõesuu 0:2
1913. a.	
9. mail	Narvas, Keskkool — Jaanilinn 4:0
2. juun.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. II — Jaanilinn 1:3
14. juun.	Narvas, „Concordia“ I — Jamburg I 8:2
16. juun.	Narvas, „Võitleja“ sp. osk. I — Narva-Jõesuu 6:4
16. juul.	Narvas, „Concordia“ I — Sillamäe 6:2
20. juul.	Narvas, „Concordia“ I — Narva-Jõesuu 11:2

Lõpuks olgu tähendatud, et 1909. ja 1910. aastal „Concordia“ I meeskonnas poolkaitses mänginud Roska on praegune kaitseliidu ülem. „Võitleja“ spordiosakonna I meeskonna edurivi juht 1912. aastal oli praegune riigisekretäri abi R. Öövel. Narva ühisteatri näitejuht Ed. Lemberg mängis Narva-Jõesuu meeskonnas väravahina ja ühisteatri näitleja M. Lindebaum „Võitleja“ sp. osk. I meeskonnas keskpoolkaitsjana.

Spordiäri

RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19,
telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

Tallinna karikavõistlused käsipallis.

Väljamängimiseks kolm väärtuslikku auhinda. Flora naiskond jätkab esinemist alavormis. Kalev võrkpallis edukas. 87:0 korvpallis!

Värsket verd käsipalli lõppevasse hooaega töötavad tuua NMKÜ korraldusel vastalgeanud Tallinna karikavõistlused käsipallis. Väljamängimiseks Eesti Natsionaalfilmi poolt pandud karikas korvpallis ja NMKÜ karikas meestele ja kuju naistele võrkpallis omavad kõrge väärtuse, ja nad langevad võitjatele päriske kohe esmakordse omandamise järel. Võistlustele, mis peetakse kahemüüslises süsteemis, on üles annud 13 mees- ja 4 naiskonda 8 organisatsiooni poolt, kusjuures elavam osavõtt meesvõrkpallis.

Esimene tsükli õhtu peeti möödunud laupäeval. Naisvõrkpallis näitas Flora Kalevi vastu Eesti meistritiitli kohta püsivat alavormi, andes vastasele teenitud võidu. Teisel game'il oli ta siiski Topmanni meisterlikkudest väljavisketest, mis Kalevi naiskonna täieliselt ruineeris, tugevas ülekaalus, võites selle 15:0! Lõpuliikult võitis Kalev 15:3, 0:15 ja 15:4. Seega meistrinaiskond hooaja jooksul teistkordselt löödud.

Võrkpallis meestele hävitas Kalevi algedu game'i keskel Spordi meeskonda tugevalt vallutanud fighting spirit, mis ta game'i võitjaks tõi 16:14. Järgnevatel game'idel pääsesid aga jällegi mõjule Kalevi surumised, kusjuures välja paistvalt töötas Viidik, mis andsid talle paraja võidu 15:9 ja 15:3. Üldse on Kalev viimasel ajal

tugevalt edenenud ja omab praegu kõikumatuid shansse karika omandamiseks.

Sensatsiooniliseks kujunes korvpalli matsh Sport—ÜENÜ Hõimla osakonna vahel, kus eelmine ülekaalus mängus resultaadi kohutava kõrguseni kruvis. Pealtvaataja, kelle kohuseks oli matshist korralik arvustus teha, eksis täiesti arvudesse ja pajatab:

Sport—ÜENÜ Hõimla osakond — äärmiselt koomiline võistlus eelmise ülisuure ülekaalu tõttu. Hõimla on täiesti purustatud. Tema suhtes on maksev pallide keeluseadus ja silmapilgu seis on 30:0 Spordi eduks. Siis 32:0, 34:0! Kuid veel pole poolaeg läbi ja sadu jätkub: 36:0, 38:0! Ometi poolaeg. Nii! Vaheaeg ja lõõmine jätkub: 40:0, karistusviskest 41:0, 43:0, 45:0 jne. aritmeetilises progressioonis. Seisu 53:0 juures Hõimlalt karituslöögist punktivõimalus, kuid mööda. Juba 57:0 — NMKÜ rekordi kordamine! 59:0 — rekord löödud. Karistuslööki Hõimla kasuks 59:1, kuid ei! keegi hõimlastest on enneaegselt üle keelatud piiri astunud ja viske tühistatakse. 61:0, 63:0 jne. jne. 73:0 — Eesti rekordi kordamine, 75:0 — rekord löödud! 77:0, 79:0! Kole, kuid tore! 81:0, 83:0, 85:0, 87:0. Prr! Segi läheb lugemine... Lõpusireen päästab. Seis: kaheksakümend seitse — null!! — Margevitsh üks viskas juba 42 punkti, mis kõrgeim üksikaavutus korvpallis.

Tallinna Võitleja Tartus.

Kaotus võrkpallis ja võit korvpallis Tartu NMKÜ vastu. Tartu naiskonnad kõrges vormis võrkpallis

Möödunud laupäeval tegi Tallinna Võitleja kümnevaheline käsipallimeeskond võistlusreisi Tartusse, et kohata sealse NMKÜ-ga võrk- ja korvpallis. Pealtvaatajaid keskmiselt.

Võrkpallis esitavad vastased kõrget vormi, ja Võitleja on algul tugevas ülekaalus seisuga 7:0, siis aga hakkab mõjuma vahekohtuniku tegevusele publiku „shovinistlik“ kära ja viimane jätab siimapaari vahele rea käeshoidmisi. Esimese game'i edu 15:11 jätkab Võitleja ka teisel game'il kuni 10:4, siis aga pääseb mõjule tartlase Laiski hülgurumised ja Tartu võidab 15:11. Otsustav game on närviline mängijatele ja pealtvaatajatele. Võitleja ei suuda enam mõjule pääseda ja Tartu võidab 15:7. — Võrkpall sammub Tartus ikka progressi rada. Peale linnavõistlusi Tallinnaga on tartlased tuntavalt paranenud, kusjuures Laiski mänguvõime väärbi täiesti kõrvutiseadmist Tallinna parematega, nagu Zimmermann, Altosaar, Normann jne. Tõstjad on veel arenematud. Koosseisud — Võitleja: Simson—Adorf 2., Kuuskler—Noony ja Altosaar—Tetsmann; NMKÜ — Laisk—Jakobson, Kitsing—Voitk ja Roht—Niiler.

Korvpallis kujunes tagajärg täieliseks kontrastiks eeldustele. Voitki I visketest pääseb Tartu algul vedamisele 8:0, siis aga vallutab mängu Võitleja ja 14 üheteisele järgneva punktiga võidab ta poolaja. Tartlased asetavad küll Voitki I Pedajasega ja Jakobsoni tagasi Voitkiga, kuid see ei too paremust. Teisel poolajal pääsevad tartlased veel kord õige lähedale 14:16

Võitlejale, siis aga võtab viimane tugeva lõpu—spurdi, viies seisu matshi lõpuks 30:17 peale. — Tartlastel oli mängus parem kiirus, kuid ei pääsenud palju visketele, nii mängis Niiler oma vastasmängija kaitsja Kinkiga 2:2, kuna ka teine äär parem ei olnud. Koosseisud — Võitleja: Rink—Guttdorf; Simson—Altosaar—Kuuskler, NMKÜ — Voitk 2.—Mällo; Niiler—Voitk1. (Pedajas)—Jakobson. Vahekohtuniku mõlemas mängus kõige peale vaatamata rahuldavad.

Samal õhtul oli nende ridade kirjutajal võimalus venduda ka Tartu naiste kõrges mänguklassis, mis osutus mänguks täis mõttekiirust, osavat pallikäsitlust jne. Sealjuures oli matsh, mis peeti Akadeemilise spordiklubi ja ENKSTG naiskondade vahel iseloomult sulav ja kaugel talinlaste mõttetust tagumisest.

Talinlaste Tartus viibimist kasutati muuseas ka Tartu NMKÜ—Tallinna Võitleja ping-pongi matshi pidamiseks, kusjuures kumbki 8 mehega esines. Tartlaste koosseis oli tugevam ja nad võitsid 5:3, kusjuures üksikud matshid pakusid järgmise pildi: Simson (Võitleja) — Tikk (NMKÜ) 6:4 ja 8:6, Viilu (NMKÜ) — Tetsmann (Võitleja) 6:0 ja 8:6, Riomar (NMKÜ) — Adorf 1. (Võitleja) 6:2 ja 6:3, Adorf 2. (Võitleja) — Pärnpuu (NMKÜ) 6:4 ja 6:0, Frisch (NMKÜ) — Altosaar (Võitleja) 6:4 ja 6:3, Noony (Võitleja) — Treier (NMKÜ) 6:1, 3:6 ja 6:1, Kungs (NMKÜ) — Kuuskler (Võitleja) 6:3 ja 6:3 ja Pikk (NMKÜ) — Siivo (Võitleja) 6:4 ja 6:3. Kena oli eelviimane matsh.

2.34,8. 5000 mtr. — 1. Jakobsson 9.21,5; 2. Kalinin 9.26,4; 3. Virtanen 9.27,5. 10.000 mtr. — 1. Kanunnikov 18.50,4; 2. Virtanen 18.59,0.

Soome akadeemilised võistlused

hoota hüpetes andsid järgmisi tagajärgi: hoota kaugus — 1. S. Hakola 3.26,5; 2. O. Rautavuori 3.16; 3. Y. Ikonen 3.06; hoota kõrgus — 1. O. Rautavuori 1.54 (parem Soome rekordist); 2. S. Hakola 1.48; 3. E. Riihimäki 1.45; hoota kolmik — 1. S. Hakola 9.66; 2. O. Rautavuori 9.32,5; 3. Y. Ikonen 9.15,5.

Soome meistriks suusahüpetes

on tulnud Paavo Nuotio 18,48 punktiga Y. Kivivirta 18,39 ja S. Vikströmi 18,36 punkti ees. Nuotio suurim hüpe oli 30 meetrit. Kivivirta hüppas 29 meetrit.

Holmenkolleni

kombineeritud suusavõistlustel ühes mäehüpetega (17 km.) tulid võitjateks kõik norralased. Paremm soomlane Nykänen oli 30-nes. Tagajärjed: 1. J. Gröttumsbraaten 1.09.54; 2. O. Kjellbotn 1.14.17; 3. H. Haakonsen 1.14.19; 4. H. Saetre

1.15.50; 5. T. Haug 1.16.30. Võistlusi oli vaatamas 35.000 inimest, nende hulgas ka kuningas abikaasaga.

Helsingi Maleva suusavõistlused

andsid pühapäeval, 7. märtsil järgmisi tagajärgi: 10.000 mtr. — 1. Fatal 34.55 (parem Eesti rekordist; Maleva ei ole aga talispordi liidu liige ja rekord ei leia vist kinnitamist); 2. Org 35.15; 3. Kilpsaar. 5000 mtr. üle 35 a. vanadele — 1. Villar 19.36; 2. Johanson 22.35; 3. Tikerpuu 24.00.

Norra — Soome maavõistlus kiiruisutamises

peeti 27. ja 28. veebruaril Tampere „Finne“ poakaali peale, mis teist aastat välja mängiti. Läänud aastal võitsid selle norralased.

Kumbki maa esitab võistlusele 4 uisutajat. Norrati esitasid tänavu: J. Ballangrud, R. Larsen, S. Moen ja O. Pettersen, ja Soomet: U. Pietilä, A. Jokinen, J. Skutnabb ja H. Belevicz.

Tagajärjed olid:

500 mtr. — 1. Larsen 46,2; 2. Belevicz 46,6; 3. Ballangrud 47,0; 4. Jokinen 47,5; 5. Pietilä 47,9; 6. Skutnabb 48,2; 7. Moen 48,7; 8. Pettersen 49,6.

1500 mtr. — 1. Larsen ja Ballangrud 2.29,5; 3. Belevicz 2.30,8; 4. Moen 2.32,2; 5. Skutnabb 2.34,0; 6. Jokinen 2.37,1; 7. Pietilä 2.37,5; 8. Pettersen 2.41,9.

5000 mtr. — 1. Ballangrud 8.57,9; 2. Larsen 9.18,9; 3. Skutnabb 9.19,6; 4. Pietilä 9.23,1; 5. Belevicz 9.28,4; 6. Moen 9.34,9; 7. Pettersen 9.44,3; 8. Jokinen 9.49,6.

10.000 mtr. — 1. Ballangrud 18.37,1; 2. Moen 18.49,0; 3. Larsen 18.58,7; 4. Skutnabb 19.12,2; 5. Pietilä 19.16,4; 6. Belevicz 19.33,9; 7. Pettersen 19.36,1; 8. Jokinen 20.15,9.

Maavõistluse võitis Norra 32 punktiga Soome 52 punkti vastu.

Tallinna garnisoni kiiruisutamise esivõistlused

andsid järgmisi tagajärgi:

500 mtr. sirgetel uiskudel — 1. kapten Susi, 10. jalgv. rüg., 57,0 (uus garn. rek.); 2. n. a.-o. Bysa, side pat., 57,2; 3. Gerasimov, side pat., 58,2.

1500 mtr. sirgetel uiskudel — 1. rm. Elberg, pioneer pat., 3.11,8; 2. kapt. Susi 3.17,5; 3. rm. Gerasimov 3.18,0.

5000 mtr. sirgetel uiskudel — 1. rm. Elberg 11.26,0 (uus garn. rek.); 2. kapt. Susi 11.57,9; 3. rm. Gerasimov.

1500 mtr. kõveratel uiskudel — 1. rm. Tipner, pion. pat., 3.40,4; 2. kapr. Ellmann, side pat., 3.54,3; 3. kad. Sütt, sv. üh. õp., 3.59,4.

2000 mtr. kõveratel uiskudel — 1. rm. Tipner 5.10,0; 2. kapr. Ellmann 5.14,8; 3. kad. Kiljak, sw. üh. õp.

Tähelepanu äratas vana Eesti meisteruisutaja kapten Susi esinemine, kes vabadussõjas mitmekordselt raskelt haavatud, kuid nüüd jälle sedavõrd kosunud on, et ennast sama kergejalgsena tunneb, kui 12—13 aasta eest ja lühematel maadel edukalt võib esineda.

O.-Ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02.

on kõige täielikum ja suurem kodumaal spordiriistade kauplus.

Soovitab ainult esimese järgu headuses tarbeid kodu- ja välismaade parimatest tehastest. ::

Venelased Stokholmis.

Vene kiiruisutajad võtsid Stokholmis peetud kiiruisutamise võistlustest osa, kuid ülihalva jää tõttu, kus täielikult vee sees tuli uisutada, kujunesid tagajärjed nõrkadeks: 500 mtr. — 1. Melnikov 50,1; 2. Blomqvist 52,8; 3. Eriksson 53,1; 4. Kushin 54,0; 5. Ippolitov 54,1. 1000 mtr. — 1. Melnikov 2.26,7; 2. E. Vingner 2.28,8; 3. Ippolitov 2.33,4; 4. Kushin 2.35,8. 1500 mtr. — 1. Melnikov 3.53,7; 2. Kushin 3.55,8; 3. Vingner 4.14,5. 4. Ippolitov 4.24,5. Meeskonnavõistluse 3000 mtr-is võitis Vene ajaga 17.52,7 Rootsi 18.54,8 vastu.

Rootslased on suurelt vaimustatud Kushinist ja ennustavad temast sarnast suurjooksjat, millist Venemaa veel seni pole omanud kõigi oma kuulsuste peale vaatamata.

Kiiruisutamine Moskvast.

Moskvast peetud kiiruisutamise võistlustel, millest paremad Soome töölisisutajad osa võtsid, võitsid paremate Vene uisutajate võõrsilviibimisel: 500 mtr. — 1. Kalnin 46,0; 2. Fritman 46,6; 3. Jakobsson 47,6. 1500 mtr. — 1. Jakobsson 2.30,7; 2. Kalinin 2.32,7; 3. Virtanen